

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorvm Jesu [Iesu] Christi Vulnervm

**Wael Van Vronesteyn, Willem de
Antverpiæ, 1649**

Rationes hujus doloris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](#)

CONSIDERATIO II.

Rationes doloris Deiparae.

B Eata Ludgardis inter meditandū Barib. Fi-
de patientis Salvatoris doloribus, zen. in vita
sanguine, toto corpore, præ affectu, & cap. 2.
commiseratione perfundebatur. B. Ma-16. Iunii.
ria d'Ognies, Nivellis è Brabantia Gal-
lica oriunda, conspectā quacunque
Christi patientis effigie, profusis la-
crymis, etiam viam, quā gradiebatur,
humectabat. Et Mariæ mater cōspecto
Iesu filio, ludibriis tam indignis expo-
sito, colaphis cæso, cōsputo, flagellato,
spinis coronato, clavis crucifixo, sine
dolore, sine lacrymis esset? quas etiam
sanguineas fuisse affirmat Germanus
Constantinopolitanus. B. Laurentius Li. de agone
Iustinianus ait, Cor Virginis clarissimum Christi.
fuisse speculum passionis Christi, & perfectam
mortis ejus imaginem. Erat, inquit S. Bo-Serm. I. post
naventura, sentiens hoc, quod & in Christo Dom. Epiph
Iesu: In animo enim illi martyri commartyr,
vulnerato convulnnerata, crucifixo concruci-
fixa adstabat. Vulnera, inquit Bernardus,

T 2

filiī

292   *Corona Sacratissimorum
filii morientis, erant vulnera Matris do-
lentis.*

Ignoti, ait ille, *nulla cupido*; ut vel amissum doleamus, & requiramus, vel non habitum, aut non possessum consequamur. Cui, in cœlo, terrâve quanta Deiparæ, concessa erat à Deo Salvatoris notitia? quidni ergo incredibili dolore mœreat, & affligatur ob illum ita crudeliter habitum, & infami crucis morte sibi ereptum?

Noverat sanctissima Mater eum esse Dei Filium, Salvatorem mundi, tot jam labentibus sæculis desideratum à Patriarchis, prænuntiatum à Prophetis, quem nunc videt *despectum ac no-
vissimum virorum, opprobrium hominum,
& abjectionem plebis.*

Noverat illum sibi ab Angelo annuntiatum, à se conceptum de Spiritu sancto, quem Mater & Virgo, inaudito Dei beneficio, pepererat.

Noverat illum esse, in cuius nativi-
Luc. 2. v. 14 tate Angeli gloriam in altissimis Deo concinuerant, & pacem in terra hominibus bona voluntatis; nunc audit populum

pulum Pilato furiosè acclamantem,^{Io.19 v.15}
Tolle, tolle; crucifige eum.

Noverat eum magnum illum Regē
ac Deum esse, adoratum, ac muneribus
honoratum à Magis, quem nunc videt
latroni, ac homicidæ Barabbæ postponi,
& veluti Regem ludicum purpurei
panni frusto indui, ac spinis coronari.

Noverat optima Mater illum esse
suavissimum, ac dulcissimum Angelorum,
hominumque gaudium, cum quo
illi fuerat semper plus longè quam
multitudinis credentium cor unum & anima ^{Ad. 4.}
vna, qui puerulus ante tot annos tenellis
suis manibus collo ejus virgineo ad-
hæserat: nunc illum conspicit cruci infandæ clavis affixum, medium pendere
inter latrones, vitum dolorum, & scien-
tem infirmitatem: & ipsa doloris, ac
mœroris Mater non erit?

*Eia Mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.*

T 3

CON-